Oikeustapauskokoelma

VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
14 päivänä syyskuuta 2010

Asia F-85/09

Francisco Rossi Ferreras
vastaan
Euroopan komissio

Henkilöstö — Virkamiehet — Vuosien 2001/2002 arviointikierros — Urakehitystä koskeva kertomus — Kumoamistuomion täytäntöönpano — Toimen peruuttamisen seuraukset — Tavoitteiden asettaminen

Aihe: EY 236 ja EA 152 artiklaan perustuva kanne, jossa Francisco Rossi Ferreras vaatii virkamiestuomioistuinta kumoamaan hänestä ajanjaksolta 1.7.2001–31.12.2002 laaditun urakehitystä koskevan kertomuksen.

Ratkaisu: Kanne hylätään. Kantaja velvoitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Kumoamiskanne — Kumoamistuomio — Vaikutukset — Hallinnollisen menettelyn päätteeksi toteutetun toimenpiteen kumoamisen vaikutukset
(EY 233 artikla)

2. Virkamiehet — Arviointi — Urakehitystä koskeva kertomus — Laatiminen
(Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

3. Virkamiehet — Arviointi — Urakehitystä koskeva kertomus — Komission käyttöön ottama järjestelmä — Siirtyminen vanhasta järjestelmästä uuteen
(Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

4. Virkamiehet — Arviointi — Urakehitystä koskeva kertomus — Tuomioistuinvalvonnan rajat
(Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

5. Virkamiehet — Arviointi — Urakehitystä koskeva kertomus — Arvioinneissa tapahtuneet muutokset aikaisempaan arviointiin nähden — Perusteluvelvollisuuden laajuus
(Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

1. Erilaisia vaiheita käsittävän hallinnollisen menettelyn päättävän toimen kumoaminen unionin tuomioistuimissa ei välttämättä johda riidanalaisen toimen antamista edeltäneen koko menettelyn pätemättömäksi toteamiseen, riippumatta kumoamistuomion aineellisista tai menettelyä koskevista perusteluista.

(ks. 49 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-2/95, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, 15.10.1998 (Kok., s. II-3939, 91 kohta)

Virkamiestuomioistuin: asia F-50/06, Lebedef-Caponi v. komissio, 25.4.2007 (Kok. H., s. I-A-1-109 ja II-A-1-597, 37 kohta) ja asia F-46/07, Tzirani v. komissio, 22.10.2008 (Kok. H., s. I-A-1-323 ja II-A-1-1773, 53 kohta)

2. Kun alustava urakehitystä koskeva kertomus on laadittu sääntöjenvastaisesti sen vuoksi, että arvioija ei järjestänyt ennalta vaadittua arviointikeskustelua, tämä sääntöjenvastaisuus on tosiasiallisesti korjattu jos kertomuksen laatimisen jälkeen, mutta kuitenkin ennen kuin siitä tulee lopullinen, järjestetään arvioijan tai arvioinnin tarkastajan kanssa virallinen haastattelu, jonka aikana asianomainen henkilö voi esittää huomautuksensa.

(ks. 53 ja 54 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: yhdistetyt asiat T-155/03, T-157/03 ja T-331/03, Cwik v. komissio, 13.12.2005 (Kok. H., s. I-A-411 ja II-1865, 159–161 kohta)

3. Komission antamien henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 4 artiklan 1 kohdasta ja 7 artiklan 1 kohdasta käy ilmi, että vuosien 2001/2002 arviointikierroksella arvioitiin virkamiesten tehokkuutta siitä huolimatta, ettei etukäteen ollut asetettu tavoitteita. Tämä puute ei kuitenkaan sulje pois, etteivätkö virkamiehen esimiehet antaneet hänelle täsmällisiä työtehtäviä.

Näin ollen mikään ei estä arvioijaa merkitsemästä viitekaudelta laadittuun urakehitystä koskevaan kertomukseen, että virkamies ei saavuttanut tavoitteitaan, jos asia on täten, koska hänen työtehtävänsä määriteltiin virkaa koskevassa tiedotteessa, joka oli hänen tiedossaan.

Tällaisen kertomuksen pätevyyttä ei voida saattaa kyseenalaiseksi väitteellä, jonka mukaan virkamiehelle annetut työtehtävät eivät olleet riittävän täsmällisiä, jotta hän olisi voinut tarkasti arvioida, millä tavalla hänen on ne suoritettava. Tällaisessa tapauksessa virkamiehen tehtävänä oli pyytää esimiehiltään tarpeelliset selvennykset ja neuvot.

(ks. 55–57 kohta)

4. Unionin toimielimillä on laaja harkintavalta virkamiestensä työn arvioinnissa. Urakehitystä koskeviin kertomuksiin sisältyvät virkamiehiä koskevat arvoarvostelmat eivät näin ollen kuulu tuomioistuinvalvonnan piiriin, koska se koskee vain mahdollisia muotovirheitä, hallinnon tekemiin arviointeihin sisältyviä tosiseikkoja koskevia ilmeisiä virheitä sekä mahdollista harkintavallan väärinkäyttöä.

(ks. 72 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-249/04, Combescot v. komissio, 12.9.2007 (Kok. H., s. I-A-1-181 ja II-A-1-1219, 78 kohta)

5. Hallinnolla on velvollisuus perustella urakehitystä koskevat kertomukset riittävällä ja yksityiskohtaisella tavalla, jotta asianomaiselle henkilölle annetaan mahdollisuus esittää näistä perusteluista huomautuksia. Näiden vaatimusten noudattaminen on erityisen tärkeää silloin, kun arviointi on aikaisempaan arviointiin nähden heikompi.

Koska virkamiehen suoritukset voivat kuitenkin muuttua eri viitejaksojen välillä, on peräkkäisten urakehitystä koskevien kertomusten välillä oltava riittävän suuria eroja, jotta arvioijalle ja arvioinnin tarkastajalle kuuluisi erityinen perusteluvelvollisuus.

(ks. 79 ja 81 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-187/01, Mellone v. komissio, 12.6.2002 (Kok. H., s. I-A-81 ja II-389, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja asia T-50/04, Micha v. komissio, 25.10.2005 (Kok. H., s. I-A-339 ja II-1499, 36 kohta)

Virkamiestuomioistuin: asia F-111/05, Sanchez Ferriz v. komissio, 15.3.2007 (Kok. H., s. I-A-1-71 ja II-A-1-425, 65 kohta) ja asia F-93/08, N v. parlamentti, 10.11.2009 (Kok. H., s. I-A-1-433 ja II-A-1-2339, 86 kohta)